

אש קדוש

נדר ושבועה - רק להולך בדרך הממוצע! וגם: 'יבטל כל הגזירות' בפרשתן!

אחרי שהבנו את פרשת נדרים בדרך העבודה, נעבור להסידוש'ע ווארט. 'יבטל.. יבטל.. יבטל כל הגזירות'.. בוודאי כל הקוראים חשים כעת את רגעי ההתעלות בהדלקה בל"ג בעומר כשהמשפיע הגה"צ ר' מיילך בידרמן שליט"א משנה במקצת את הנוסח המקורי של השיר ל'יבטל כל הגזירות' והאש בוערת בהמונים שחוזרים שוב ושוב 'יבטל'! ממש כולם חשים את כוחו של הצדיק לבטל את כל הגזירות ומייחלים לכך, ואכן, זו אינה רק תחושה אלא חז"ל כבר אמרו 'הקב"ה גוזר וצדיק מבטל, צדיק מבטל והקב"ה מקיים'. אך צריך להבין מאיפה באמת מגיע לצדיק הכח האדיר הזה? אומר הרב"ה ר' בונים שמקור העניין נמצא בפרשתן, שהרי ידוע שהתורה היא סדר העולם ובדין תורה מתנהגים כל העולמות כגזירת התורה. נמצא שכיוון שאדם יכול לאסור על עצמו דברים המותרים מן התורה, יכול הוא לעשות בכח פיו דין תורה. וכך הוא שהצדיק גוזר דבר ובפיו זה נעשה דין תורה, וכיוון שכל העולמות מתנהגים לפי התורה הוא גוזר והקב"ה מקיים! וזה פירוש הפס' 'וידבר אל ראשי המטות לאמר זה הדבר - היינו תוכלו לגזור ש'זה הדבר אשר צוה ה' וכך יהיה! באיזה כח? בכח 'איש כי ידר נדר'!

מטות? מסעי?

ולסיום, השבוע נקרא גם את פרשת מסעי וכך הוא ברוב השנים, וחשבתי על דרך הצחות שמכאן נלמד שאם אדם מקבל 'מטות', כל אחד והמטות שלו.. הפתרון הוא 'מסעי' - תיסע קדימה ואל תתחפר ב'מטות'! כבר בגלות תחיה את הגאולה שבפתח!

א פרייליכ'ן שאבע'ס

הוצרכו להתנדב. וזה שבח גדול ליוצאי דעת שלא היו רוצים לעשות מצות אנשים מלומדה בלא טעם אף שהענין בעצם הוא דבר טוב, והוה מחמת שהיה בהם דעה שיודעים לברר ולהבדיל האמת מן השקר ולא הלכו מן הקצה אל הקצה רק בדרך הממוצע, וזהו מידת אמת מידת יעקב וזהו **דרך התורה הקדושה**.

ולפי מסביר הרב"ב באופן נפלא את עניין הנדרים, שבאמת אדם שאוסר על עצמו דברים המותרים הלא יוצא ממידת האמת, אך אם יש באדם דעה או פעמים שהוא צריך לנדר לה', וזה כוונת הכתוב 'וידבר משה לאמר זה הדבר אשר צוה ה' - היינו שרצון ה' שאדם יעשה מה שהוא צוה ולא ענין אחר, ואדם שיודע שזה רצון ה' אז הוא בבחינת 'איש' ועליו ממשיך הפסוק 'איש כי ידר נדר' במצבים מסוימים לתוספת קדושה.

ממש א שארף ווארט! מהלך שמשנה את כל ההבנה, ודווקא מפרשת נדרים אנו למדים שמה שצוה ה' זה שהאדם יעשה מה שבכוחו וביכולותיו, ואם הוא לא מבין את זה הוא כלל וכלל לא בפרשת נדרים!

זה הדבר אשר צוה ה'. נקודה. גם אם נדמה לנו לפעמים שזה כלום, אם זה מה שאנו יכולים, בשבילנו זה הכל! אדרבה, דוקא בימים אלו בהם אנו נותנים את ליבנו לחורבן ביתנו בציפייה לגאולה השלימה במהרה, צריכים אנו לדעת את הערך העצום של כל דבר אפילו פעוט, וכמו שכותב ה'ראשית חכמה' בשם רבו הגדול **רבינו הרמ"ק זי"ע** (שהשבוע, כ"ג תמוז, חל יומא דהילולא דיליה) 'משל למלך שנתגרש ממלכותו והיה הולך בגלות, שהגומל עמו חסד לתת לו פת לחם וקיתון מים, יהא אותו המיעוט חשוב בעיני המלך כאילו האכילו תרנגולים מפוטמים בעמדו במלכותו כך הדבר כל מי שעושה מצוה כשהשכינה עתה בגלות'.

'זה הדבר אשר צוה ה' איש כי ידר נדר' פרשתנו פותחת בפרשת הנדרים, ויש להתבונן במהות הנדר שבמבט ראשון הוא סותר לכאורה את אחד מאבני היסוד בתפיסתנו את היהדות.

כולנו יודעים היטב שהקב"ה דורש מאיתנו לעבדו אך ורק לפי כוחותינו יכולותינו ולא מעבר לכך, רק מעל דפי גיליון זה הארכנו רבות בחשיבות העניין וחיוניותו לחיים בריאים ושמחים ועל כך שהפנמת הדברים האלו היא ממש אבן יסוד בכניסה לעבודת הבורא, והנה אנו מגיעים לפרשת נדרים וכאן אנו רואים הפוך ממה שידענו עד היום, לכאורה נדר הוא מציאות שאדם לא נמצא בה ואינה בסל הכלים שלו כרגע ובכל זאת הוא נודר ומתחייב לאסור את המותר ועל זה התורה אומרת 'זה הדבר אשר צוה ה', אז מה ה' רוצה מאיתנו? עבודה בריאה שלב אחרי שלב או שמא קפיצות לגובה ומרחק רב? בנוסף יש לתמוה על לשון הפס' 'זה הדבר אשר צוה ה', והרי נדר הוא דבר הרשות שאדם אוסר מה שמותר לפי התורה, אז מה שייך בזה 'אשר צוה ה'?

הרב"ה ר' בונים מפשיסחא זי"ע הופך את הקערה על פיה בדרכו היחודית, ודווקא מכאן הוא לומד את היסוד האמור.

הוא מקדים מהנאמר בהמשך הפרשה במלחמת מדין, שם ראינו שאנשי הצבא שרי האלפים והמאות התנדבו מהשלל לה' אך שאר האנשים לא התנדבו אלא 'בזו איש לו'. על פניו זה נראה כשבח לשרי האלפים והמאות שהתנדב לה', אך הרב"ה ר' בונים מחדש ואמר שזה גם שבחם של כלל ישראל וזו לשונו הנפלאה: **'וזה מורה על שבחם שלא עשו דבר שאין במדריגתם, כי הם התנדבו מחמת שהיו ממונים על הצבא ועליהם מוטל משא העם וכשראו שלא נפקד איש התנדבו ולא היו כפויי טובה, אך שאר האנשים לא**